

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 83 0 P 017173 16 Rev
Banjaluka: 7.2.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. D. iz P., Opština L., zastupanog po punomoćniku D. T., advokatu iz L., Z. C. , protiv tuženog „M.-T. d.o.o. K., Opština Z., zastupanog po punomoćniku R. L., advokatu iz Z., Ulica....., radi duga, vrijednost predmeta spora 39.638,20 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj: 83 0 P 017173 15 Gž od 7.12.2015. godine, na sjednici održanoj 7.2.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Zvorniku broj: 83 0 P 017173 13 P od 19.8.2015. godine, obavezan je tuženi da tužitelju na ime duga po osnovu isporučenog mlijeka u količini od 80.911 litara u periodu od 1.3.2011. godine do 31.7.2011. godine, isplati iznos od 39.638,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.8.2011. godine do isplate, te da mu na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 6.280,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

U preostalom dijelu kojim se traži zakonska zatezna kamata, tužbeni zahtjev je odbijen.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj: 83 0 P 017173 15 Gž od 7.12.2015. godine, žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi na ime duga po osnovu isporučenog mlijeka u količini od 80.911 litara u periodu od 1.3.2011. godine do 31.7.2011. godine, isplati iznos od 39.638,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.8.2011. godine do isplate.

Prvostepeni sud je odbio prigovor nedostatka aktivne legitimacije, cijeneći da je tužilac u svojstvu nalogoprimca, u svoje ime i za račun kooperanata, ugovorio prodaju mlijeka tuženom i, stoga, ima pravo da u ovoj parnici traži isplatu dugovanog iznosa.

Prvostepeni sud je odbio prigovor nedostatka pasivne legitimacije, cijeneći da je tužitelj mlijeko radi otkupa isporučivao tuženom i da je sa njim bio u obligacionom odnosu kupoprodaje.

Prvostepeni sud je u cijelosti prihvatio pismeni nalaz od 25.8.2014. godine i dopunu nalaza od 13.2.2015. godine, sačinjeno od strane vještaka ekonomske struke D.Đ., koji je potvrdio da postoji dug tuženog prema tužitelju u iznosu od 39.638,20 KM. U dopuni nalaza vještak je obrazložio da u vezi sa spornom količinom mlijeka za utuženi period, postoji 25 izdatnica sa oznakom tuženog i pečatom d.o.o. (preduzeće čiji je direktor bio suprug zakonskog zastupanika tuženog i kom je u prethodnom periodu tužitelj isporučivao mlijeko radi otkupa) o isporuci 27.643 litra mlijeka u vrijednosti od 13.545,07 KM, 6 izdatnica sa oznakom tuženog i bez pečata o isporuci 3.888 litara mlijeka u vrijednosti o 1.905,12 KM, 29 izdatnica sa oznakom d.o.o..... i bez pečata o isporuci 19.620 litara mlijeka u vrijednosti od 9.613,80 KM i 30 izdatnica bez oznake preduzeća i bez pečata o isporuci 28.500 litara mlijeka u vrijednosti 13.969,00 KM.

Po ocjeni prvostepenog suda, iskaz tužioca i iskazi svjedoka - kooperanata koji su predavali mlijeko tužitelju, D. O. i S. D., potvrđuju da je tužitelj od njih i drugih kooperanata preuzimao mlijeko i nakon prodaje tuženom, iste isplaćivao prema količini mlijeka kog su njemu predali.

Da je tužitelj predao spornu količinu mlijeka tuženom, po ocjeni prvostepenog suda, potvrđuje iskaz svjedoka Ž. Š. koja je radila kao knjigovođa u d.o.o..... i kod tuženog, koja je sačinila podnesak od 5.9.2011. godine broj: 75/11, ovjeren pečatom tuženog, u kome je potvrđeno postojanje duga od 39.638,20 KM prema otkupnoj stanici P., čiji je vlasnik tužitelj.

Prvostepeni sud utvrđuje da je tuženi registrovan u februaru 2010. godine sa sjedištem na području Opštine Z., a da je navedeni svjedok Ž. Š. potvrdila da je sve izdatnice navedene u nalazu vještaka potpisivala T. R., direktor tuženog, bez obzira što je na pojedinim pečat d.o.o..... ili su bez pečata.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61 /13-u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 277., 516. i 749. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te „Službeni glasnik RS“, broj: 17/93 do 74/04 -u daljem tekstu: ZOO), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci.

Drugostepeni sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tuženog i potvrđuje prvostepenu presudu.

Drugostepena odluka je pravilna i revizija je svojim navodima ne dovodi u sumnju.

Revident u istaknutim navodima revizije ne osporava činjenično utvrđenje u pogledu količine predatog mlijeka i duga, već se iscrpljuje u isticanju prigovora aktivne i pasivne legitimacije.

Odredbom člana 749. stav 1. ZOO, propisano je da se ugovorom o nalogu obavezuje nalogoprimac prema nalogodavcu da za njegov račun preduzme određene poslove i istovremeno se ovlašćuje na preduzimanje tih poslova (stav 2.).

Bitna karakteristika ugovora o nalogu jeste da njime nastaju dva odnosa, unutarnji koji se tiče nalogodavca i nalogoprimca i vanjski između nalogoprimca i treće osobe. Ugovor o nalogu je neformalan ugovor i smatra se sklopljenim kada nalogoprimac prihvati ponuđeni nalog.

Odredba člana 749. ZOO, kao ni druge odredbe koje se odnose na ugovor o nalogu, ne upućuju na zaključak o tome poduzima li nalogoprimac posao u svoje ime ili u ime nalogodavca, tj. da li je on neposredni zastupnik nalogodavca.

S obzirom da za stjecanje svojstva i ovlasti zastupnika postoje zasebni pravni osnovi, na temelju samog ugovora o nalogu nalogoprimac ne postaje i zastupnik nalogodavca, pa poslove koje preduzima preduzima u svoje ime, a ne u ime nalogodavca. To znači da će u pravnim poslovima koje nalogoprimac preduzme, strane pravnog posla biti nalogoprimac i treća osoba, osim ako je uz ugovor o nalogu, nalogodavac opunomoćio nalogoprimca za zastupanje u preduzimanju onih poslova koji su predmet ugovora o nalogu, kada će nalogoprimac poslove preduzimati ne samo za račun, već i u ime nalogodavca. To bi, dalje, značilo da će strane u takvom pravnom poslu biti nalogodavac i treće lice.

U konkretnoj situaciji, tužitelj je bio samo nalogoprimac kooperanata od kojih je preuzimao mlijeko radi daljeg otkupa, ali nije bio i njihov opunomoćenik, što znači da je postupao u svoje ime, pa time, da je pravilno suđeno kada je prihvaćeno da tužitelj ima aktivnu legitimaciju u ovom sporu.

Prigovor pasivne legitimacije je pravilno odbijen, a razloge koje je u tom pravcu dao nižestepeni sud, kao pravilne, prihvata i ovaj sud. Naime, svjedok Ž. Š. je potvrdila da je sporna količina mlijeka isporučena tuženom i da je ona, kao knjigovođa tuženog, prema zvaničnim finansijskim podacima knjigovodstva tuženog, sačinila podnesak od 5.9.2011. godine broj: 75/11, ovjeren pečatom tuženog i potpisan od strane direktora T. R., u kome je potvrđeno postojanje duga od 39.638,20 KM prema otkupnoj stanici P.

Pored toga, sve izdatnice su ovjerene i potpisane unutar spornog perioda na koje se odnosi potraživanje, što znači da je mlijeko isporučivano upravo tuženom, a ne d.o.o.... koja je, prema utvrđenim činjenicama, prestala sa faktičkim otkupom mlijeka početkom 2011. godine.

Temeljem odredbe člana 248. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Rosa Obradović

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić